

УВОД

Криминалитет је појава у друштву која се манифестује у вршењу друштвено опасних дела за која је предвиђена кривична санкција. Дакле, под криминалитетом се не подразумева кршење оних друштвених правила

за која није предвиђена кривична санкција.

Свака друштвена заједница предузима мере за сузбијање криминалитета. Те мере се у основи свде на превентивне и репресивне.

Превентивне мере усмерене су на уклањање узрока криминалитета, док се репресивне примењују према учиниоцу кривичног дела након што је дело извршено.

Ова подела је релативног значаја, јер и превентивне мере могу да садрже елементе репресије, а с друге стране репресивне мере по правилу за сврху

имају превенцију тј. сузбијање криминалитета.

Она постоји данас у свим земљама и свим друштвеним заједницама, без обзира на њихово друштвено - економско уређење и њихов политички систем. Основне карактеристике савременог криминалитета су: масовност, стални апсолутни и релативни пораст, организованост, пораст рецидивизма

и професионализма, међународни карактер и др.

Постоје бројне поделе криминалитета и то на класични и политички, привредни криминал, малолетнички криминалитет, криминалитет повратника, професионални, еколошки криминал.

Чињеница да криминалитет представља веома опасно друштвено зло унела је неопходност да свако организовано друштво на ову појаву реагује на сасвим одређен начин. Комплексности криминала се мора супроставити комплексност државне и друштвене превенције и репресије.

Извршиоци кривичних дела

Извршиоци кривичног дела уз све популације, почев од деце, омладине, одраслих и старих особа, како мушкараца тако и жена. Према истраживањима деца спадају у групу најугрозеније популације, што због занемаривања, злостављања, поремећене социопатолошке климе у породици, због развода бракова, честих конфликта који настају између појединих њених чланова, пренаглашен заштитнички став родитеља према детету, идентификација детета са негативним примерима својих вршњака или јунака из криминалних филмова и литературе доводи до различитих девијација понашања и деликата у развојном периоду које касније прераста у криминогено понашање.

ОБЛИЦИ И УЗРОЦИ У ПОРЕМЕЋАЈУ ПОНАШАЊА

Облици понашања се могу различито испољавати, као што је деликвентно понашање, алкохолизам, наркоманија, неуротичне манифестације, депресија, (па и суицид). Све ове менталне поремећаје и понашања треба превенирати у ванболничким условима. При том је веома важно да се поред малолетника, односно деликвената, опсервира и његова социјална средина, посебно породица а са његовим узрастом и школа. 1980 године усвојена је конвенција о заштити деце, те се сваке године 20-тог новембра прославља као светски дан застите.

Поред наведених потешкоћа млада генерација је угрозена бројним оптерећењима друштвеног и технолошког развоја. Таква стресна оптерећења прате младу генерацију не само у насим условима већ и у најширим светским размерама. Све то веома неповољно утиче како на индивидуални развој деце и омладине, тако и на формирање њихове личности, психичког живота и понашања.

Уколико се ова кризна и стресна оптерећења благовремено не превенирају, неминовно доводе до разних облика деликвентног и криминогеног понашања. Због свега тога друштво је обавезно да се хуманистички понаша према младој генерацији и да се заштити од свих непожељних чинилаца, појава и догађаја који угрожавају ментално здравље деце и омладине што уједно доводи до

криминогеног понасања. Друштво располаже здравственим, образовним, социјалним и другим институцијама преко којих може своје програме у заштити успешно да реализује.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com